

BEYÂTÎ
(îlâhî)

EYYÜBÎ DERVİŞ ALİ RİZÂ BEY

DUYEK

Moc nu na sor du lar

ley la ni col du

Ley yü lâ rü git icy tî lâ a ki di ben

dil mev ler lâ de yi kal bul du hû hû

Be nîm gön lüm şîm di

bir ley lâ bul du Hay Hay YÖ.

Mecnûn'a sordular Leylâ nic'oldu
Leylâ gitti adı dillerde kaldı (Hû)
Benîm gön lüm şîmdi bir Leylâ buldu (hay)
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum
(Leylâ Leylâ derken Mevlâ'yı buldum)

Bugün Mevlâ gören Leylâ'ya bakmaz
Ulu a'lâ gören ednâya bakmaz
Aya nazar eden yıldıza bakmaz
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum

Leylâ'yı besledi kullar dayalar
Mecnûn'un başında kuşlar yuvalar
Bize mesken oldu dağlar ovalar
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum

Mecnûn arzûlayıp Kâbe'ye vardı
Halkaya yapışıp çok zârî kıldı
Mecnûn Leylâ derken dîdârı gördü
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum

Şu ben yalvarırken sen nâz ederdin
Havayı gözetip pervâz ederdin
Cefâyı çok vefâyı az ederdin
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum

DERVİŞ YÛNUS bu sırlardan açılma
Hakk'ın lutfun görüp gayre saçılma
Înâyet hak olan yerden kaçınma
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum⁽¹⁾